

Ap.

KÖZIGAZGATÁSI ÉS
MUNKAI ÜGYI BÍRÓSÁG
VESZPRÉM

Alkotmánybíróság

Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

Ügyszám:	IV/00168-0/2020
Érkezett:	2020 JAN 28.
Példány:	Kezelőiroda:
Melléklet:	9

2020 JAN 21.

Példány:.....3x1..... mell.:.....1.....db
Az ügyirat száma: 10K 27358/2019 15.A Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (8200 Veszprém, Völgyhíd tér 2.)
útján

ügyszám: (Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
10.K.27.358/2019/12., Kúria Kfv.III.38.233/2019/2.)
tárgy: alkotmányjogi panasz előterjesztése

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján alulírott [REDACTED]
[REDACTED] az F/I alatt csatolt meghatalmazással igazolt jogi
képviselőnk útján alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő:

Kérjük, hogy a T. Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a Kúria, mint felülvizsgálati bíróságnak a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó, Kfv.III.38.233/2019/2. számú végzése alaptörvény-ellenes, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

Az indítványozó és jogi képviselője hozzájárul személye és az indítvány megjelentetéséhez az Alkotmánybíróság hivatalos lapjában, illetőleg honlapján.

Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:**1./ Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei:**

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése:

Az indítványozót és a jelen eljárásban részt nem vevő [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED] számú határozatával 600.000,- Ft, illetőleg
500.000,- Ft közigazgatási bírság megfizetésére kötelezte, mely határozatot a Fejér Megyei
Rendőrség – Főkapitányság alperes 07000/7234/2018. ált. számú határozatával megváltoztatott
és a [REDACTED] indítványozót 1.400.000,- Ft közigazgatási bírsággal sújtotta, míg
[REDACTED] figyelmeztetésben részesítette. A jogerős határozat ellen az
indítványozó és [REDACTED] keresetet terjesztett elő a Veszprémi Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság előtt, mely ügyben a bíróság 10.K.27.863/2018/16. számú ítéletével az
alperes 07000/7234-5/2018.ált.számú végzésével kijavított 07000/7234-3/2018.ált. számú
határozatának az I. rendű felperest (az indítványozót) 1.400.000,- Ft közigazgatási bírság
megfizetésére kötelező rendelkezését – a határozat indokolásának a közigazgatási bírság I.
rendű felperessel szembeni megállapításával kapcsolatos rendelkezéseire is kiterjedően –
megsemmisítette és

ebben a körben az alperest új eljárásra kötelezte; a bíróság ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A bíróság ítéletének lényege szerint az alperes nem vizsgálta a 2004. évi XXXIV. törvény (Kkv. törvény) 12/A § alkalmazásának lehetőségét, közelebbről azt, hogy bíróság kiszabása helyett van-e helye figyelmeztetés alkalmazásának az indítványozóval szemben. A megismételt másodfokú eljárásban a másodfokú hatóság 07000/7234-11/2018. ált. számú határozatával ismételtén 1.400.000,- Ft közigazgatási bírsággal sújtotta az indítványozót, indokolásában kifejtve, hogy mi okból nincs helye a Kkv. törvény 12/A § alkalmazásának, közelebbről figyelmeztetés alkalmazásának az indítványozó tekintetében. Az indítványozó a határozat bírósági felülvizsgálata iránt keresetet terjesztett elő a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt, mely bíróság 10.K.27.358/2019/12. számú ítéletével a keresetet elutasította. A jogerős ítélet ellen az indítványozó a Kúria előtt törvényes határidőben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, azonban a **Kúria a jelen eljárás tárgyát képező, Kfv. III. 38.233/2019/2. számú végzésével a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta.**

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése:

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta, mely ellen a **Kp. 116. § d/ pontja alapján további felülvizsgálatnak helye nincs.**

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje:

A Kúria fenti számú végzése a [REDACTED] mint jogi képviselő által **az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint 2019-11-26 napján került átvételre (letöltésre)**, emiatt az Abtv. 30. § (1) bekezdésében írott határidő az alkotmányjogi panasz előterjesztésére megtartott.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása:

Az indítványozó a hatósági eljárásban ügyfél volt, őt közigazgatási bírsággal sújtották, a **peres eljárásban pedig felperes**, így közvetlen érintettsége bizonyítás felvétele nélkül megállapítható.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés:

A lentebb részletesen meghivatkozott Alaptörvény helyekből az következik, hogy a törvény előtt mindenki egyenlő. Ezen alaptörvényben biztosított alapjog bírói gyakorlatban történő érvényesülését segíti elő korábban a Legfelsőbb Bíróságnak, majd napjainkban a Kúriának a joggyakorlatot egységesítő tevékenysége, mely különböző irányelvekben, kollégiumi véleményekben, jogegységi határozatokban ölt testet.

Ehhez képest az alkotmányjogi panasszal érintett végzés [4] pontja szerint a joggyakorlat egysége biztosítása miatt nem indokolt a felülvizsgálati kérelem befogadása (pedig ezt maga a törvény írja elő a Kp. 118. § (1) bekezdés a/ pontjában, így ezen jogszabályhely miatti befogadhatóság másnak (bárminek) „megjár”, de az indítványozónak nem), jöllehet a [6] pontban maga ismeri el a bíróság, hogy a Kúria közzétett gyakorlatától eltér a felülvizsgálattal érintett ítélet, így megállapítható, hogy más jogalanyok a törvény előtt „egyenlőbbek” az indítványozónál, mivel a Kúria maga is észlelte, hogy az egységes joggyakorlattól eltér a felülvizsgálattal érintett ítélet (azaz jogszabálysértő lehet), azonban az indítványozónak „nem

jár” a joggyakorlat egységének megfelelő ítélet... Az az [5] pontban írtak szerint azért, mivel nem tömegesen előforduló ügy, ha valakit közigazgatási bírsággal sújtanak (ami nem valós és e tekintetben adatokat sem közölt a Kúria), továbbá a kis és középvállalkozások fennmaradásához fűződő érdek nem jelentős (jóllehet a **Magyarországon működő vállalkozások 99,1 százaléka kis- és középvállalkozás**), azaz e helyütt is sérült a törvény előtti egyenlőség követelménye és maga a Kp. 118. § (1) bekezdés c/ pontja is sérült a törvény előtti egyenlőség követelménye aspektusából emiatt, hiszen a vállalkozások 99,1%-át kitevő kör szereplőjét érintő közigazgatási bírság (főleg úgy, hogy a Kkv. 12/A § szerint még pozitív diszkriminációval is érintettnek kellett volna, hogy legyen az indítványozó a szankciók terén) lehetősége igencsak széles körű társadalmi kört érint.

A befogadhatóság Kp. 118. § (1) bekezdés d/ pontja szerint önmagában alapja az, hogy a Kúria által közzétett ítélekezési gyakorlattól eltér a felülvizsgálattal támadott ítélet, mivel az indítványozó és az által felülvizsgálati kérelemmel támadott ítélet ennek megfelelt, így a törvény előtti egyenlőség alaptörvényi követelménye (ezen alapjog) sérült, amikor a Kúria ezen jogszabályhelyet alaptörvény-ellenesen alkalmazta úgy, hogy maga is megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelemmel érintett végzés megfelel ezen törvényi követelménynek.

Alapvetően alaptörvény ellenes az a bírói szemlélet, amit a végzés tartalmaz, miszerint az indítványozónak „nem jár meg” az azonos (egységes) „joggyakorlatú” elbírálás (közelebbről a befogadás) más jogalanyokhoz képest (jóllehet az indítványozó a Kkv. törvény 12/A § szerint még privilegizált helyzetet (pozitív diszkriminációt) kellene, hogy élvezzen a szankció rendszerben, ennek ellenére még a bíróság által is észlelten a kúriai joggyakorlattól eltérő ítélet (mely magában hordozza a jogsértő jelleget) befogadása nem indokolt, jóllehet a Kp. 118. § (1) bekezdés d/ pontja szerint ez már **ÖNMAGÁBAN EMIATT** befogadhatóvá teszi a felülvizsgálati kérelmet, így az indítványozó a törvény előtti egyenlőség tekintetében hátrányt szenvedett, hisz a Kúria észlelte a közzétett gyakorlattól eltérő (jogszabálysértés lehetőségét magában hordozó) ítéletet, melynek következménye az, hogy **ÖNMAGÁBAN EMIATT** be KELL fogadni azt felülvizsgálati elbírálásra, ezt azonban az indítványozó diszkriminatív módon nem kapta meg, jóllehet a törvény sem mérlegelést, sem többletfeltételt nem tartalmaz, mint a közzétett gyakorlattól eltérő jelleget, aminek az indítványozó által támadott ítélet megfelel).

Fentiek alapján mind a döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, mind pedig a törvény előtti egyenlőség, mint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést érinti a panasszal érintett végzés.

2./ Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése:

a/1: R/ cikk (2) bekezdés:

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

a/2: Szabadság és felelősség XV. cikk (1) és (2) bekezdés:

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

a/3: **XXVIII. cikk (1) bekezdés:**

(1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy **valamely perben a jogait és kötelezettségeit** törvény által felállított, független **és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson**, ésszerű határidőn belül bírálja el.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása:

b/1: a/1: **R/ cikk (2) bekezdés:**

(2) Az Alaptörvény és **a jogszabályok mindenkire kötelezőek**.

A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a/ pontját alkalmazta (a [4] bekezdésben) a fenti Alaptörvény rendelkezéssel ellentétesen, mivel a Kp. 118. § (1) bekezdés a/ pontja a joggyakorlat egységének biztosítására történő hivatkozást tartalmaz, nem pedig TOVÁBBI egységesítésre vonatkozik, melyből az következik, hogy a mindenkit megillet az a jog (a Kúriára pedig ez törvényi kötelezettséget ró, amit megsértett), hogy befogadja Kúria a jogszabálysértőnek vélt ítéletet támadó felülvizsgálati kérelmet, ha a joggyakorlat egységének biztosítása a GYAKORLATBAN (az egyes személyek szintjén), így biztosítható, melyet megsértett a Kúria, hiszen maga is megállapította a [6] bekezdésben, hogy elért az ítélkezési gyakorlattól a felülvizsgálattal érintett ítélet, tehát a joggyakorlat egységének megfelelő ítélet biztosítása csak a felülvizsgálati eljárásban volt (pontosabban: lett volna) biztosított, de a Kúria a fenti jogszabályhely megsértésével ezt nem biztosította az indítványozóknak.

A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés b/ pontját alkalmazta (az [5] bekezdésben) a fenti Alaptörvény rendelkezéssel ellentétesen, mivel a Kp. 118. § (1) bekezdés b/ pontja tekintetében, mivel a felvetett jogkérdésnek a fent írtak szerint különös súlya van, hiszen a címzetti kör (kis- és középvállalkozások) a magyar gazdaság szereplőinek 99,1 százalékát adják (nem véletlenül alkalmaz a Kkv. törvény 12/A § pozitív diszkriminációt a szankciók alkalmazhatósága tekintetében), így a bíróság azzal, hogy nem tekinti jelentősnek ezen címzetti kört és bírság ügyeket, ahová az indítványozó is tartozik, durván sérti a törvény előtti egyenlőség fent írt alaptörvényi követelményét, melyből az következik, ilyen módon alaptörvény ellenesen alkalmazta a Kp. 118. § (1) bekezdés b/ pontját a Kúria.

A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés d/ pontját alkalmazta (az [6] bekezdésben) a fenti Alaptörvény rendelkezéssel ellentétesen, mivel a Kp. 118. § (1) bekezdés d/ pontja alapján „elegendő”, hogy a Kúria által közzétett ítélkezési gyakorlattól eltérjen a felülvizsgálattal érintett ítélet, melynek a felülvizsgálati kérelemmel érintett ítélet megfelel, ez pedig azt az alaptörvényi és tételes jogszabályi kötelezettséget róta a Kúriára, hogy befogadja felülvizsgálati elbírálásra a kérelmet, ezt azonban a fenti alaptörvényi rendelkezéssel ellentétesen megtagadta. A törvény szövege nem hivatkozta meg, hogy milyen esetben van kivétel, tehát ez minden jogalanynak jár, tehát sérült a törvény előtti egyenlőség alaptörvényi követelménye.

b/2: **Szabadság és felelősség XV. cikk (1) és (2) bekezdés:**

(1) **A törvény előtt mindenki egyenlő**. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési **vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül** biztosítja.

A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a/ pontját alkalmazta (a [4] bekezdésben) a fenti Alaptörvény rendelkezéssel ellentétesen, mivel a Kp. 118. § (1) bekezdés a/ pontja a joggyakorlat egységének biztosítására történő hivatkozást tartalmaz, nem pedig TOVÁBBI

egységesítésre vonatkozik, melyből az következik, hogy a mindenkit megillet az a jog (a Kúriára pedig ez törvényi kötelezettséget ró, amit megsértett), hogy befogadja Kúria a jogszabálysértőnek vélt ítéletet támadó felülvizsgálati kérelmet, ha a joggyakorlat egységének biztosítása a GYAKORLATBAN (az egyes személyek szintjén), így biztosítható, melyet megsértett a Kúria, hiszen maga is megállapította a [6] bekezdésben, hogy elért az ítélkezési gyakorlattól a felülvizsgálattal érintett ítélet, tehát a joggyakorlat egységének megfelelő ítélet biztosítása csak a felülvizsgálati eljárásban volt (pontosabban: lett volna) biztosított, de a Kúria a fenti jogszabályhely megsértésével ezt nem biztosította az indítványozónak.

A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés b/ pontját alkalmazta (az [5] bekezdésben) a fenti Alaptörvény rendelkezéssel ellentétesen, mivel a Kp. 118. § (1) bekezdés b/ pontja tekintetében, mivel a felvetett jogkérdésnek a fent írtak szerint különös súlya van, hiszen a címzetti kör (kis- és középvállalkozások) a magyar gazdaság szereplőinek 99,1 százalékat adják (nem véletlenül alkalmaz a Kkv. törvény 12/A § pozitív diszkriminációt a szankciók alkalmazhatósága tekintetében), így a bíróság azzal, hogy nem tekinti jelentősnek ezen címzetti kört és bírság ügyeket, ahová az indítványozó is tartozik, durván sérti a törvény előtti egyenlőség fent írt alaptörvényi követelményét, melyből az következik, ilyen módon alaptörvény ellenesen alkalmazta a Kp. 118. § (1) bekezdés b/ pontját a Kúria.

A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés d/ pontját alkalmazta (az [6] bekezdésben) a fenti Alaptörvény rendelkezéssel ellentétesen, mivel a Kp. 118. § (1) bekezdés d/ pontja alapján „elegendő”, hogy a Kúria által közzétett ítélkezési gyakorlattól eltérjen a felülvizsgálattal érintett ítélet, melynek a felülvizsgálati kérelemmel érintett ítélet megfelel, ez pedig azt az alaptörvényi és tételes jogszabályi kötelezettséget róta a Kúriára, hogy befogadja felülvizsgálati elbírálásra a kérelmet, ezt azonban a fenti alaptörvényi rendelkezéssel ellentétesen megtagadta. A törvény szövege nem hivatkozta meg, hogy milyen esetben van kivétel, tehát ez minden jogalanynak jár, tehát sérült a törvény előtti egyenlőség alaptörvényi követelménye.

b/3: XXVIII. cikk (1) bekezdés:

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy **valamely perben a jogait és kötelezettségeit** törvény által felállított, független **és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson**, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a/ pontját alkalmazta (a [4] bekezdésben) a fenti Alaptörvény rendelkezéssel ellentétesen, mivel a Kp. 118. § (1) bekezdés a/ pontja a joggyakorlat egységének biztosítására történő hivatkozást tartalmaz, nem pedig TOVÁBBI egységesítésre vonatkozik, melyből az következik, hogy a mindenkit megillet az a jog (a

Kúriára pedig ez törvényi kötelezettséget ró, amit megsértett), hogy befogadja Kúria a jogszabálysértőnek vélt ítéletet támadó felülvizsgálati kérelmet, ha a joggyakorlat egységének biztosítása a GYAKORLATBAN (az egyes személyek szintjén), így biztosítható, melyet megsértett a Kúria, hiszen maga is megállapította a [6] bekezdésben, hogy elért az ítélkezési gyakorlattól a felülvizsgálattal érintett ítélet, tehát a joggyakorlat egységének megfelelő ítélet biztosítása csak a felülvizsgálati eljárásban volt (pontosabban: lett volna) biztosított, de a Kúria a fenti jogszabályhely megsértésével ezt nem biztosította az indítványozónak.

A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés b/ pontját alkalmazta (az [5] bekezdésben) a fenti Alaptörvény rendelkezéssel ellentétesen, mivel a Kp. 118. § (1) bekezdés b/ pontja

tekintetében, mivel a felvetett jogkérdésnek a fent írtak szerint különös súlya van, hiszen a címzetti kör (kis- és középvállalkozások) a magyar gazdaság szereplőinek 99,1 százalékát adják (nem véletlenül alkalmaz a Kkv. törvény 12/A § pozitív diszkriminációt a szankciók alkalmazhatósága tekintetében), így a bíróság azzal, hogy nem tekinti jelentősnek ezen címzetti kört és bírság ügyeket, ahová az indítványozó is tartozik, durván sérti a törvény előtti egyenlőség fent írt alaptörvényi követelményét, melyből az következik, ilyen módon alaptörvény ellenesen alkalmazta a Kp. 118. § (1) bekezdés b/ pontját a Kúria.

A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés d/ pontját alkalmazta (az [6] bekezdésben) a fenti Alaptörvény rendelkezéssel ellentétesen, mivel a Kp. 118. § (1) bekezdés d/ pontja alapján „elegendő”, hogy a Kúria által közzétett ítélezési gyakorlattól eltérjen a felülvizsgálattal érintett ítélet, melynek a felülvizsgálati kérelemmel érintett ítélet megfelel, ez pedig azt az alaptörvényi és tételes jogszabályi kötelezettséget róta a Kúriára, hogy befogadja felülvizsgálati elbírálásra a kérelmet, ezt azonban a fenti alaptörvényi rendelkezéssel ellentétesen megtagadta. A törvény szövege nem hivatkozta meg, hogy milyen esetben van kivétel, tehát ez minden jogalanynak jár, tehát sérült a törvény előtti egyenlőség alaptörvényi követelménye.

3./ Egyéb nyilatkozatok és melléletek:

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését:

Az indítványozó nem indítványozta a végrehajtás felfüggesztését, azonban az alkotmányjogi panasszal érintett, a Kúria által meghozott végzés marasztalást vagy perköltségre vonatkozó rendelkezést nem tartalmaz, így az álláspontunk szerint nem is indokolt. **Ugyanakkor indítványozzuk, hogy a T. Alkotmánybíróság a Fejér Megyei Rendőr - Főkapitányság 07000/7234-5/2018.ált.számú végzésével kijavított – 07000/7234-3/2018. ált. számú határozata végrehajtását - mely alapján az 1.400.000,- Ft közigazgatási bírság végrehajtható – függeszse fel.**

A közvetlenül fenyegető 1.400.000,- Ft joghátrány (közigazgatási bírság megfizetése) bekövetkezése a társaság működését jelentősen megnehezítené.

1.400.000,- Ft több havi, esetenként féléves vagy egy éves nettó fizetésnek felel meg. 1.400.000,- Ft egyösszegű megfizetése egy kisvállalkozásnak a mai Magyarországon igen nagy megterhelést jelent. A közterhek és/vagy a munkabérek megfizetése válhat kétségessé, szinte lehetetlenné az egyösszegű megfizetéssel.

Köztudomású tény, hogy az állami költségvetés (mely „végtelen” gyakorlatilag) és egy kisvállalkozás költségvetése között olyan jelentős az eltérés, hogy míg az állami költségvetés egy ekkora összegű befizetés elmaradását meg sem „érzi”, úgy az esetben egy kisvállalkozás akár fizetéseképtelenné válhat, akár egyéb terhei vagy közterhei tekintetében késedelembe eshet, melyek érvényesítése esetén a további működése lehetetlenülhet el.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el:

Mellékelten csatoljuk az eljárás vitelére feljogosító ügyvédi meghatalmazást és az indítványozó cégkivonatát.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról:
Az indítványozó gazdálkodó szervezet, cégadatai nyilvánosak, így azok közzétételéhez és a jogi képviselő nevének közzétételéhez hozzájárulunk.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata:

Mellékelten csatoljuk a hivatkozott hatósági (közigazgatási) határozatokat, bírósági ítéleteket, valamint a befogadás megtagadására vonatkozó, a Kúria által meghozott végzést.

Pécs, 2020-01-10

